

har også dermed sagt, at man ikke kæmper for det, som flertallet her i Folketingssalen ønsker.

Lad mig bare til allersidst sige, at jeg har lovet, da hr. Jacob Haugaard ikke kan være til stede her i dag, på hans vegne at meddele følgende:

»Da jeg ikke kan være til stede i Folketingssalen torsdag den 7. november 1996, vil jeg hermed præcisere, at jeg er imod satellitovervågning af danske fiskerfartøjer. Med venlig hilsen Jacob Haugaard.«

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er rigtigt, at hr. Kristian Thulesen Dahl har gjort sit til at give debatten et mere principielt præg; det vil jeg ikke fratage ham.

Men jeg har nu, siden jeg måtte svare på en masse korte bemærkninger bl.a. fra hr. Kristian Thulesen Dahl, fået kigget ned i mine sagsbunker og fundet et notat, jeg har fået fra Landbrugs- og Fiskeriministeriet, som bl.a. handler om Traktatens art. 43, og der står: Traktatens art. 39-43 omhandler landbrugspolitikken, hvorunder fiskeri henhører. Med hjemmel i art. 43 kan der vedtages retsakter – altså også som flertalsafgørelser – inden for den fælles landbrugspolitik. Lovgiver i dette tilfælde Rådet, altså Ministerrådet, har ifølge Domstolens praksis – og nu citerer jeg direkte, åbenbart fra en dom – på det landbrugspolitiske område et vidt skøn, der modsvarer det politiske ansvar, som lovgiver er tillagt ved Traktatens art. 40 og 43. Samtidig har Domstolen fastslået, at en vid skønsmæssig lovgiver er uomgængelig for iværksættelsen af den fælles landbrugspolitik. Rådet har således vide beføjelser for at vedtage de retsakter, som det skønnes nødvendigt for at gennemføre den fælles landbrugs- og fiskeripolitik.

Jeg vil bede landbrugs- og fiskeriministeren om at sørge for, at hr. Kristian Thulesen Dahl og Landbrugs- og Fiskeriudvalget får dette notat.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg er enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at det har været udmærket at have denne debat i salen. Men det havde unægtelig været mere interessant, hvis debatten havde været her i salen, inden der blev givet mandat i Europaudvalget.

Der var jo nogen, som sov, dengang man skulle have haft sagen herved, dengang man blev opmærksom på den i juni måned.

Det mener jeg man kan lære af, for havde vi haft denne debat, kunne det jo være, at der var nogen, der var blevet klogere undervejs, således at man ikke havde givet det mandat, man gjorde, og således at man ikke havde malet Danmark op i et hjørne, hvor dansk troværdighed i kampen mod svig og svindel har lidt et alvorligt knæk.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er på baggrund af, at der bliver ført referat, nødt til at gentage over for hr. Kristian Thulesen Dahl, hvad det var, jeg sagde: Det er et Pontius Pilatus-princip, man gemmer sig bag, hvis det er sådan, at man læner sig tilbage og holder sig til, at det her kan man bare lade de andre lande afgøre. For så bliver det svært for Danmark at få indflydelse på de ting, som vi gerne vil have frem i den samme forbindelse.

Der har jeg så forstået på nogle af de borgerlige ordførere at man sådan set er ligeglad med. Så er det, jeg siger, at så befinder man sig altså i en situation, man så har god grund til at kunne begrunde her: Hvad er det for nogle paragraffer i Traktaten, eller er det den fælles fiskeripolitik, man ønsker at trække os ud af? Det har vi ikke hørt et eneste ord om. I stedet for det har der været en situation, hvor man sådan set har lænet sig tilbage.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg bliver nødt til at præcisere, at de korte bemærkninger er på 1 minut.

(Kort bemærkning):

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om det ikke er korrekt, at det faktisk var et andet spørgsmål om retsgrundlaget, som både hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg stillede til fru Vibeke Peschardt, nemlig det spørgsmål, om man er gået længere, end den danske grundlov tillader. Det, vi stillede spørgsmål om, var ikke, om EF-Domstolen måtte finde det her i orden.

Jeg kan da meget vel forestille mig, at der ligner tonsvis af notater fra regeringen, der viser, at EF-Domstolen er til sinds at godkende stort set hvilken som helst forordning med en hvilken som helst rækkevidde. Det – for at sige det ligeud – rager mig en døjt. Men det, der er problemet, er, om den danske grundlov er krænket, og det skal EF-Domstolen da gudskelov ikke afgøre.